

ZINĀTNISKAIS PROJEKTS

Bredlijs Salmonds III

(Stāsts ir balsīts uz patiesiem notikumiem)

Šie notikumi risinājās ASV.

Bredlijs iebēra spainī vēl vienu krūzi smilšu. Viņam vajadzēja daudz!

Drīzumā bija gaidāma viņa skolas zinātnes izstāde. Bredlijs taisīja modeli, kas parādīja, kā darbojas cunami. Viņš uzzināja, ka cunami ir liels ūdens vilnis, ko izraisa zemestrīce okeānā. Viņš vēlējās, lai viņa projekts būtu nevainojams. Varbūt viņš iegūs balvu!

Kad viņa spainis bija pilns, Bredlijs savāca dažus zariņus. Tad viņš pagrabā atrada plastmasas atkritumu tvertni un dažas mazas rotaļu mājiņas.

Bredlijs iebēra smiltis tvertnē, lai izveidotu zemi. Viņš rūpīgi izvietoja mājas un kokus. Tālāk sekoja aizraujoša daļa — ūdens! Līdzko viņš to ielēja, viņš varēja iestumt ūdenī kartona gabalu, lai radītu vilni.

Taču tad viņš pieļāva lielu kļūdu. Viņš ielēja pārāk daudz ūdens! Mājas applūda, bet viņš pat vēl nebija uztaisījis vilni. No slapjajām smiltīm izveidojās dubļaina putra.

Bredlijs pasauca mammu, kura atradās virtuvē. „Ko man tagad darīt? Es ielēju pārāk daudz ūdens.”

„Tas nekas. Tu vari sākt no sākuma,” teica mamma.

„Darīsim to kopā un lēnītēm.”

„Labi.” Bredlijs nokāra galvu un izgāja ārā pēc smiltīm.

Šoreiz viņi rūpīgi izmērīja vajadzīgo ūdens daudzumu un to ielēja iekšā. Bredlijs pārvietoja kartonu un vēroja, kā vilņi daudzās pret smiltīm. Tas darbojas!

Tālāk Bredlijs ar mammu taisīja plakātu. Viņš sāka rakstīt interesantus faktus par cunami. Taču vārdi neietilpa lapā.

„Es negribu to visu rakstīt vēlreiz!” Bredlijs teica. Viņam sāka sāpēt galva.

„Mums jau tas nav jādara,” mamma teica.

„Mēs varam to uzrakstīt citiem vārdiem, lai tas viss ietilptu lapā.”

Bredlijs smagi nopūtās. Viņa plakāts galīgi neizskatījās tā, kā viņš vēlējās. „Es to negribu darīt. Izskatīsies slikti, ja vārdi pilnībā neietilps.”

„Debesu Tēvs vēlas, lai mēs turpinātu censties.”

„Mācīties var būt grūti.” Mamma viņu apskāva. „Dažreiz mēs pieļaujam kļūdas. Bet ir svarīgi, lai mēs censties. Tāpēc paņemsim pārtraukumu un pabeigsim no rīta.”

Nākamajā rītā viņi pabeidza plakātu. Tas nebija perfekts, taču Bredlijam tas nešķita slikts. Beidzot pienāca zinātnisko projektu izstādes diena. Mamma aizveda Bredliju uz skolu. „Atceries,” viņa teica, „tu smagi strādāji pie sava projekta un daudz iemācījies. Un tieši tam ir nozīme.”

Bredlijs aiznesa savu projektu uz lielo sporta zāli. Tā bija projektu un plakātu pilna. Visi ceturtās klases skolēni sēdēja un gaidīja savu kārtu, lai parādītu savu projektu.

Drīz pienāca Bredlija kārtā. Dodoties uz priekšu, viņam strauji sitās sirds. Ja nu viss noiet greizi?

Bredlijs izstūma kartonu cauri ūdenim un parādīja tiesnešiem, kā vilņi atsītās pret zemi.

„Kas izraisa šos lielos vilņus okeānā?” jautāja viens no tiesnešiem.

„Tos izraisa . . .” Bredlija prātā iestājās tukšums. „Es neatceros. Bet es varu pastāstīt dažus interesantus faktus par cunami.” Viņš nolasiņa viņiem faktus no sava plakāta.

Pēc skolas nodarbībām Bredlijs iekāpa mašīnā ar savu projektu.

„Kā tev gāja?” mamma jautāja.

„Ne gluži tā, kā es vēlējos.” Bredlijs pasmaidīja. „Bet es darīju, ko varēju un turpināju censties.”

„Mūsu likteni nenosaka tas, cik reizes mēs pakļūpam, bet gan tas, cik reizes mēs pieceļamies, notraucam putekļus un dodamies tālāk.”

Elders Dīters F. Uhtdorfs no Divpadsmit apustuļu kvoruma, „Tu to vari izdarīt tagad!” (vispārējās konferences runa), Liahona, 2013. g. nov., 55. lpp.

